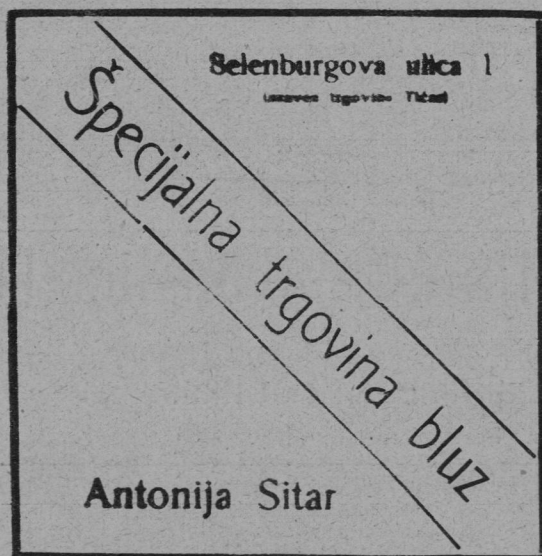
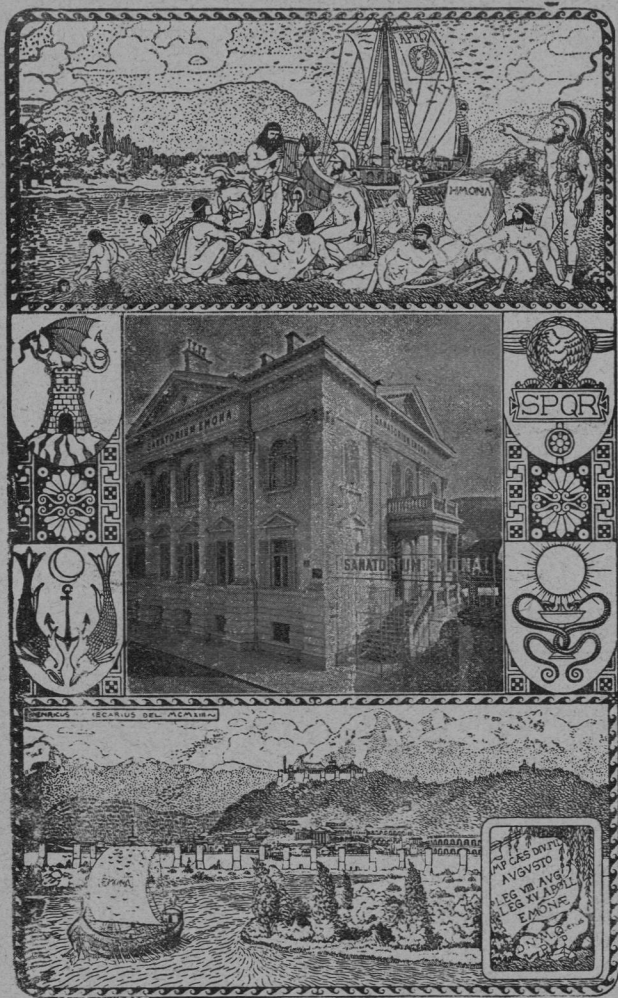
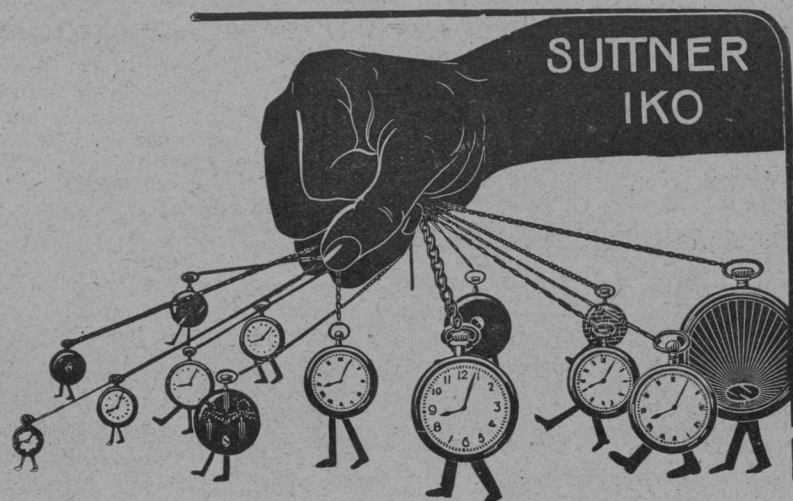




*** ** **

Dobro ,IKO' uro



vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine
prosto

☛ Vse ure so natančno preizkušene. ☛

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinate ure po K 22.— 26.—
32.— 40.— 60.—

Srebrne ure po K 48.— 54.—
60.— 70.— 90.— 100.—

Kovinate verižice . . po K 2.— 3.—
4.— 6.— 10.—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani šte. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

=== LJUBLJANA. ===

Kislo vodo, vino

:: in sadjevec ::

razpošilja

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške,
=== steklenice in sode. ===

Josip Jug,

pleskarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16

se priporoča cenj. občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::

=== Solidna in točna postrežba. ===

=== Mazilo za lase ===
varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Ko-
lodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni
cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki
po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se
denar naprej pošlje. Izorno sredstvo za rast
las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje
steklenica. — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron.

STRITARJEVA ULICA ST. 2.

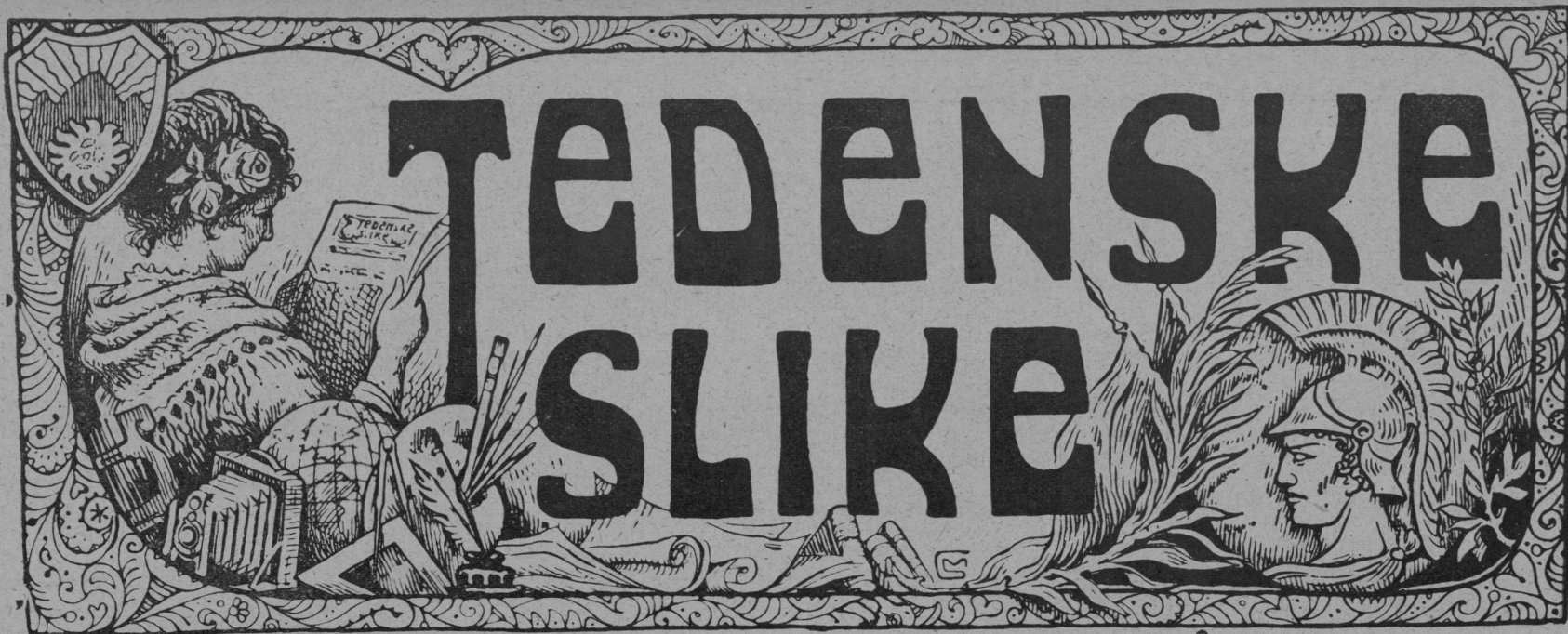
:: Delniška glavica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici
(t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
ter jih obrestuje najugodnejše.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

40% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.



Naročnina za Avstro-Ogrsko; 1/4 leta K 5; 1/2 leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 15.

V Ljubljani, v sredo 10. aprila 1918.

Leto V.



Naši ujetniki se vračajo iz Rusije! — Zbirališče avstro-ogrskih vojakov v Lvovu, ki se vrnejo po dolгих letih iz Rusije zopet domov k staršem, ženam in sorodnikom.

Vid:

Pesmi goriških beguncev.

I.

Umolknilo gromenje grozno je ob Soči,
utihnilo tuljenje divje je topov;
pregnana bojna furija čez mejo,
mi tožno-radostni se vračamo domov.

Globoko se je oddahnila zemlja zmučena,
mladenka rožna prej, zdaj starka sključena;
oddahnili smo se pa tudi mi:
Spet prost je dom naš, vroče ljubljeni!

II.

Ej, grenak je kruh v tujini,
mrzla, mrzla tuja gruda;
domovina, domovina,
za teboj srce medli!

Teško je v tujini umiranje,
ti pogledi, to preziranje!
To boli, to zbada kakor meč . . .
Dosti smo trpeli in preveč!

III.

Zarja nam na nebu dan oznanja —
kot iz težkega vzhujeni spanja
glas začuli smo iz južnih tam strani,
sladko, kakor harfa angeljska doni:

„Vstani, deca moja, razkropljena,
ura je prišla rešitve, toli zaželjena!
Pridite, otroci moji, po neštetih trudih
spet počijte se na mojih grudih!

Oni zdaj, ki so pregnali vas,
vas teptali, tlačili ves čas,
so zbežali, ali ne živijo več,
grozno je divjal osvete meč!“ . . .

Sanjamo, ali je resnica to?
Sliši prav, li moti nas uho?
— Da, otroci, to je domovine glas,
veliki je nam napočil dan, naš spas!

IV.

Poljubil bi vas, rodne grude svete,
razjokal se nad vami, kakor dete,
ko spet te gledam, prejšnji zemski raj,
in zrem pustinjo, grobljo samo zdaj!

Si res ti zemlja, ki me je rodila?
Prekrasna, paradiž je ona bila!
Te li v pustinjo je začaral zlobni duh,
alj vara moje me oko in sluh? —

Kje rodni krov je zdaj, kje koča rodna,
kje cerkev bela, moje polje plodno?
od vsega najti niti ni sledu,
kup kamenja in pepela le je tu . . .

Kje mesto je lepote dovršene,
kraj radosti, cilj duše nevtešene?
— Vsi, ki mimo gredo, te pomilujejo,
vzdihujejo, z glavo zmajujejo . . .

Kdo te, moj sladki dom, je tak vpropastil,
kdo ti častito lice onečastil?
— kaznuj, nebo, izdajnika, kaznuj,
razsutí dom, nedolžno kri maščuj!

Srce se krči, zroč te, podrtija,
umem te, videc božji, Jeremija!
Poljubil grobljo bi, potem umrl.
— Ne, ne! Osvetil se in nje vstajenje zrl.

V.

Ljubezen je močnejša kakor smrt
in trdna, da prestavlja gore;
ne straši se trpljenja, ne ovir,
prenese vse in vse premore!

In mi bi te zabili naj,
razrušeni naš rodni kraj?
Pustili v razvalinah te,
naš svetli dom, ti naše vse?!

— Sto nitk, spominov sladkih sto
na tebe veže nas tesno,
oj, naša brda in polje,
po vas nam mrzlo je srce!

In hrepenelo le po vas
pregnanstva tožnega ves čas!
— Vsakdo poišče svoj kotič
in oživi spet dom — mrlič.

Iz ruševin in pogorišča
se dvignejo domovi in svetišča
v poprejšnji vsi krasoti in veličju
in radost zaigra spet na obličju.

— Oj zemlja sveta, ti naš rodni kraj
kot prej, ko bila si pozemski raj,
si draga nam i v razvalinah zdaj.

VI.

Orel avstrijski, orel dvoglavi,
vračamo spet se pod tvojo perut,
naši domovi so vpepeljeni,
grozno sovrag tod divjal je krut.

Orel ponosni, čez zvešte otroke
svoja zdaj krila mogočna razpni,
brani nas tujca, klete pijavke
ktera je srčno pila nam kri!

Svoje domove pozidamo znova,
s časom teh bridkih zabimo ran,
truda ne strašimo se, ne trpljenja
le da ne stiska nas kleti tiran!

Prejšnje povrne se spet blagostanje,
povrne nekdanji srečni se čas;
prejšnji režim ne sme se vrniti,
da bi spet tujec hodil po nas!!

E. G. Brat

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

36. nadaljevanje.

„Postopati hočem z največjo diskre-
cijo,“ je miril ravnatelj. „Vse se zgodi brez
hrupa. Nič ne opazi ničesar. Prosim vas
torej pomoči, saj vam tudi ne more biti
prijetno, da imate takega zločinca pod
streho.“

„Hm . . . zločin v Chicagu nas prav-
zaprav ne razburja,“ je odklonil ravnatelj.
„Mi razločujemo le kavalirske in umazane
goste.“

„Dama ima sobo št. 117. Dobiti mo-
ram torej tik njene ležečo sobo,“ je nada-
ljeval Dodd, ne da bi izdal svojo ogorče-
nost zaradi nemške debelokožnosti. „Naj-
rajši bi imel sobo, ki ima duri skupno s
sosednjo.“

„Razumem. Večina naših sob vežejo
dvojnata vrata, ker zahtevajo nekateri gostje,
po več sob skupaj,“ je odgovoril ravnatelj
in gledal v dnevni seznam. „Žal, da sta tudi
obe sosednji zasedeni.“

„Prosim, da enega gosta preselite,“
je prošil detektiv energično. „Dajte mu
boljšo sobo — diferenco plačam rad!“

„Allright!“ je ugodil ravnatelj. In takoj
je telefoniral sobarici, da naj se preseli gost
s št. 116 na št. 126 in obenem je naznanil
vratarju, kam naj se pošlje prtljaga.

„116!“ je dejal vratar, ki je prišel iz
svoje lože, Jacku in napisal na kovčeg šte-
vilko s kredo. Er. Ks. Seeliger je odnesel
kovčeg takoj k liftu, se odpeljal v III. nad-
stropje oddal kovčeg in pričakoval Dodd.

Toda detektiv je čakal spodaj, da mu
sobo izpraznijo in uredi.

Jack pa je premišljal: „Ali naj jo po-
brišem takoj ali šele jutri? — Najvarneje
bi bilo. Ampak Polly? Jedva sem jo videl,
pa naj jo že zapustim? Kdaj se bova mo-
gla sniti zopet? — In obljubil sem ji se-
stanek! Ah, samo še nocój . . . Bog ve,
kdaj zopet! . . . Ne, bojazlivec nisem. Še
nocoj ostanem, potem pa zbogom, ženka!“

Potrkal je na duri Pollyne sobe, a
odgovora ni bilo.

„Odšla je!“ si je mislil. „Prav. Naj-
dem jo zunaj in se z njo dogovorim.“

Kmalu nato je bila ura šest, in Jack je
imel prosto. Prišel je njegov tovariš, ki je
opravljal službo od 6. zvečer do 6. zjutraj.
Jack je odšel v svojo sobico na konci hod-
nika in se preoblekel v boljšo obleko. Toda
pokril se je s svojo nedeljsko čepico hotel-
skega sluga: napis „Hotel Imperial“ se je
svetil na njej kakor iz zlata in črni usnjati
senčnik se je bleščal kakor pomaščen. Po
stopnicah za posle je ostavil hotel in se
postavil pred steber za plakate, kakor bi
jih z vnemo čital. Ves steber je bil okoli
in okoli, od vrha do tal polepljen z majh-
nimi kvadratičnimi gledališkimi plakati. Koliko
različnih oper in operet se prepoje vsak
večer v Berolinu in koliko resnih literarnih
dram, a še trikratno več bedastih burk in
glum se preigra med polosmo in deseto!
A še drug takle steber je polepljen s pla-
kati neštetih kabaretov, varietejev, cirkusov
in drugih zabavišč. Enoindvajset večjih in
rednih gledališč ter vsaj petdeset drugih spe-
cijalitetnih odrov: Berolin je bogat in se
zna zabavati.

Toda Jack ni videl niti enega plakata
pred seboj, nego je le oprezoval na vse
strani, odkod se vrne Polly. Dolgo gotovo
ne izostane, ker tudi njej sami je nestrpno.

Široke ulice z ogromnim cestnim tram-
vajem in s posebno asfaltno cesto za pro-
met avtomobilov, vozov, drošk, omnibusov
in motornih koles, valujočih gor in dol, imajo
na obeh straneh dvojen drevored, med ka-
terim je cesta za mnogobrojne jezdece, in ob
njej širok pločnik za pešce. Tako tvori
šestero vzporednih in se dotikajočih cest
skupaj mogočno reko, po kateri teče, hrumi
in buči življenje brez prestanke od jutra do
pozne noči. Kakor razkopano mravljišče
gomazi po vedno snažnih berolinskih glav-
nih ulicah od civilistov in različnih unifor-
mirancev, dam, otrok, delavcev, kmetov,
gosposkih jezdecov, cestnih železnih, vozov
in kočij. A v vsem tem mrzličnem vrvenju,
beganju in hlastanju vzdržuje strog red in
vzorno disciplino pruska mogočna policija
na rejenih konjih in peš.

A vendar je tudi v tem mravljišču
Jackovo oko takoj zagledalo Polly, ko je
stopila iz slaščičarne nedaleč stebra, okoli
katerega je postopal. Hitro ji je šel nasproti.
Ko je prišel mimo nje, se je ponižno od-
kril ter ji pošepetal:

„Izvolite, milostiva, — rad vam po-
kažem!“

Takoj se je okrenila in šla za njim.
Odvedel jo je v stransko ulico, iz te
v ulico, ki je tekla navpično nanjo, iz te
zopet v tretjo, ki je tekla zopet pravokotno

nanjo, zavil še okoli nekaj križišč ter stopil v jedilnico z avtomati. Za mal znesek si dobil tu iz vsakega avtomata drugačno mrzlo jed, narezka, pastet, sirov, rib, kavi-jara, peciva, kave, šokolade, vina, piva in še marsičesa. V priprostem, a okusnem, elegantnem prostoru je bilo mnogo ljudi, dam in gospodov, počasi se pomikajočih od avtomata k avtomatu, posedajočih za malimi mizicami in uživajočih najraznovrst-

se vrneva bogatejša kot sva odšla . . . Ah, le nikar si ne želi filistrskega miru — dolgočasne enoličnosti — gnilobnega čepenja na isti točki! Saj si moja žena! Ko bova stara . . . ali vsaj ko bova morala pestovati, takrat . . . da, takrat postanem celo jaz soliden zakonski papa!“

Polly ni zardela in ni povescila oči, nego skoraj rezko je vprašala:

„Dobro . . . a kdaj bo to? In zakaj

je bila ročica, ki ga je moralno udarila, a zabolelo ga je do srca.

„Zelo se motiš, ženka!“ je odgovoril v zadregi in vstal. Molče sta odšla. Prijela sta se pod pazduho, premerila dvoje, troje pravokotnih cestnih križišč in šetala po Friderikovi cesti počasi med gnečo ljudi. Po ulici, svetli kakor po dnevi, vzdolž se je pomikala na obeh straneh nepretrgoma množica, ki se ji ne mudi nikamor. Resnično in dozdevno bogastvo se košati tu v večinoma precej vsiljivem blesku: dame v razkošnih kožuhih, vse mlade, vesele, preveč prijazne, moštvo, od polzrelega mladeniča do trhlelega starca, podjetno cinično ali blazirano.

Vrnila sta se še pred deveto v hotel. Toda to pot oba po stopnicah za posle. Nihče ju ni srečal. Potem je tekel Jack nekaj korakov pred njo, odklenil koncem hodnika svojo sobico in pustil duri odprte. V hipu nato je bila v sobici tudi Polly, in duri so se zaprle in zaklenile . . .

Dodd pa je tičal ves čas v svoji sobi. Celo večerjo si je dal prinesiti. Nato je odklenil zvezne duri na strani svoje sobe ter postavil stol pred ključavnico drugih vrat. Tu je sedel in čakal. Nikogar ni bilo v sosednji sobi. Dolgo se je mučil, da je zao-krenil v ključavnici tičeči ključ ter da ga je sunil iz nje. Padel je na tla. Zdaj je mogel slišati vse, kar bi se godilo na oni strani . . . Toda zgodilo se ni nič. Polly se ni vrnila. Ura je zbežala za uro, a v sobi je ostalo tiho, samotno.

Dodd je bil utrujen, besen, obupan. Zopet mu jo je zagodla! Gotovo je pri-njem! A kje neki? — Niti ravnatelj, niti vratar, niti sobarice niso poznale nikakega Lehmana, ki bi se bil v hotelu nastanil te dni. Kako ga je iztaknila Polly? Kje sta se mogla sestati? V tem hotelu ali pa sta se našla kje drugje? — O, človek bi škripal z zobmi, če si predstavljaš, kako se godi zdajle temu lopovu, medtem ko presedaš tu pred lesenimi durmi, zijaš v črno klju-



Naši begunci iz Goriške se vračajo po dolgih mesecih zopet v svojo domovino. Na mostu jim pregledujejo potne liste.

nejše jestvine ali popivajočih svetlo ali temno vino, žolto ali rujavo pivo.

Tudi Jack si je naložil različnih jedi in čašo piva ter sedel v kot za mizico. Polly je serviral čašico šokolade s pecivom.

„Beživa!“ je dejala Polly. „Dodd pride morda kmalu za mano.“

„Je že tu!“ je odgovoril Jack in obiral tolsto bedro puranovo. „In sobo ima tik tvoje.“

„Za božjo voljo! Torej zopet! To pot sva izgubljena! Beživa!“ In že je vstala.

„Sedi mirno!“ je dejal Jack in ji stisnil drgetajočo roko. „Ne izdaj se! Nisva se ga bala doslej in ne bova se ga niti po-slej. Nasprotno. Če hoče novega boja, evo me, postavim mu svojega moža. Meni je tak boj le zabava, užitek. Saj bi mi bilo vendar preveč dolgčas brez njegovega zasledovanja.“

„Preveč si pdrzen! Sam siliš v ne-srečo! O Bog, čemu vse to! Skrijva se in živiva zase!“ Nervozno je mešala z žli-čico svojo šokolado.

„No, dovolj je že zmešana. Zdaj lepo mirno pij!“ je prigovarjal Jack smehljaje in izpraznil svojo čašo piva. Mirno je šel k avtomatu, vrgel vanj novc, pritisnil na gumb, podstavil čašo in is jo prinesel na mizico.

„Američanka si . . . pogumna, moder-na žena! Ne pozabljal tega, ljubica!“ je dejal znova.

„Ah, navadna skrbipolna, nesrečna žena!“ je ugovarjala Polly in objela Jacka s pogledom polnim ljubezni.

„Nič nesrečna!“ jo je pokaral Jack. „Oba sva zelo srečna, saj se ljubiva in razu-me. Vse veš, zato ne toži! Tako mora biti — tako je prav . . . Pol leta še in zo-pet bova doma. Koliko bova imela pripo-vedovati! Kaj vse sva videla in bova še videla, kaj vse doživela! Po srcu in duhu

še ni? — Moja krivda ni, da še vedno ne — pestuješ!“

„Vem . . . priznavam. Ali tako si še mlada, tako lepa . . .“ se je izgovarjal Jack.

„Larifari! Že dve leti poslušam to ne-



Naši nesrečni begunci se vračajo po mesecih bede in žalosti zopet v domovino.

slano pesem!“ se je jezila Polly. „A zdaj vem: ti nočeš, ker ne maraš ,gnilobnega čepenja na isti točki‘, ker si sovražnik ,fi-listrstva in solidnosti‘, a ti je še vedno ideal — vagabundstvo!“

Jacku je bilo, kakor bi bil prejel pravkar hudo zaušnico. Zelo majhna in nežna

čavniško luknjico uro za uro, a ne vidiš in ne sliši prav ničesar . . . Dremalo se je Dodd, zaspanec ga je mučil . . . opeto-vano se je šel umivat z mrzlo vodo . . . opetovano je začel begati po sobi, da si raztegne otrple ude, a — nič. Vsak hip je posluhnil: zunaj se je začul lehak ženski



Naši goriški begunci se vračajo v svojo opustošeno domovino.

ali krepak moški korak . . . je li ona? — je li on? — Toda korak se je oddaljil in oddaljeval . . . tam daleč ali na nasprotni strani je zaškrtal ključ in so butnile duri . . . In zopet nič, nič . . . Polagoma je v hotelu pojemale življenje . . . Vedno redkeje so se vračali gosti, molčeči, narahlo stopajoči ali le diskretno šepetajoči . . . Ah, davno je minila že polnoč, a v Pollyno sobo ni bilo nikogar . . . Na hodnikih je gorelo le še par električnih žarnic. Gosta ni bilo nobenega več. Vsi so bili doma . . . vsi že spe . . . Le Polly ni odnikoder! — Ali naj bi šel še sam spat? Ne, ne, Dodd je bil trmasto vztrajen. Gotovo se vrne . . . čemu bi si sicer tukaj najela sobo? Počaka jo; morda pride vendarle Jack Bell ž njo! — In čakal je . . . čakal . . .

(Dalje prih.)

Naročite „Tedenske Slike!“



Naši častniki v ruskih uniformah po vrnitvi na avstrijsko mejo.

Obnovitev Goriške.

„Pomagaj si sam in Bog ti pomore!“ Ta izrek velja žalibog v največji meri za nesrečne kraje na obeh bregovih Soče. Že je minila celo vrsta mesecev, odkar je Goriška svobodna, že je tukaj goriška pomlad, toda vladni krogi še niso gotovi s predpripravami. Oj, sej, posvetovanj, organiziranj, imenovanj in služb je bilo ogromno, papirja se pomaže na kupe, a do dejanj ne more in ne more priti! Begunci, ki se vračajo, so brez prehrane in brez orodja, še več, — niti strehe ne dobe nad glavo. Hiše so v razvalinah, barake laškega in našega vojaštva pa civilnim beguncem niso na razpolago. Nekaj beguncev se mora, nekaj se jih sme, nekaj pa se jih še nikakor ne sme vrniti v domače kraje. Nevarnosti vsled nastavljenih granat v raznih goljufivih oblikah in vsled razpokanega, rušечеge se zidovja še niso odstranjene. Vsak dan se sliši o kakšni nesreči. Vlada ima za slovenske goriške kraje polno lepih obovetov, toda semena gredo dalje med Furlane, klavna živina roma le skozi deželo dalje . . . Za erar nerabne barake morajo begunci po nezaslišano visokih cenah plačevati, dasi so



Naši goriški begunci se vračajo na svoje porušene domove. Nesrečniki nimajo niti kje kuhati!

ti nesrečniki izgubili svoje domove in svoj imetek za — erar. Begunci so žrtvovali vse, a nimajo do zdaj ne bivališč, ne orodja, ne semen, niti osebnega varstva. Uradni mlini meljejo zelo počasi.

Zato se je na Kranjskem ustanovil odbor za obnovo Goriške, ki hoče beguncem pomagati iz lastnih, slovenskih oziroma slovanskih sredstev. Za revne in najrevnejše begunce se bodo zbirali denarni prispevki, živila, hišna oprava, orodje, posodje in vse, kar se potrebuje v gospodinjstvu ali gospodarstvu. Dalje se bode nakupil ves stavbni les za gradnjo ali popravo poslopij, nakupi se opeka, vapno, stroji i. dr. Da obupani begunci ne prodajo svojih posestev tujcem, se organizira finančna pomoč. Vojni kreditni zavodi, ki poslujejo v Celovcu in drugod, bodo dajali beguncem posojila pod najugodnejšimi pogoji. Toda ti kreditni zavodi ne obetajo pravične pomoči Slovincem, zato se osnuje domač kreditni zavod s slovanskim kapitalom. Tudi posojilnice in razne zadruge pojdejo slovenskim beguncem na roko in na pomoč. Stavbni odbori in zadruge bodo vasi in trge pa tudi mesta predvsem regulirale po modernih praktičnih na-



Naši vojaki se vračajo iz Rusije na avstrijska tla.

čelih. Nakup živine, semen, drevja, orodja i. dr. se izroči kmetским gospodarskim zadrugam. Vse bodo vodili domači izvedenci in strokovnjaki. Kar se da izboljšati, se izboljša, da vstane Goriška še lepša in še praktičneje urejena, kakor je bila pred vojno. Denar se ne bo izplačeval na roko posameznikom, da ga ne napravijo brez haska, nego se nakaže dotičnim zadrugam, ki potem delo izvrše po želji prosilčev.

Najprej pa se mora izvršiti to, kar je najnujnejše, da se lahko begunci vrnejo ter začno z delom. V to svrhu je treba predvsem prehrane, ker nihče ne gre delat, če nima hrane.

Dne 3. t. m. se je vršilo v Ljubljani prvo zborovanje odbora za obnovo Goriške; zastopniki dunajskega Osrednjega odbora so se naslednjega dne odpeljali v Gorico, da organizirajo energično pomoč po geslu: „Svoji k svojim!“

Naši vojni ujetniki se vračajo!

Ruske anarhistične razmere dopuščajo, da se naši vojaki ujetniki trumoma vračajo



Naši in ruski vojaki pred ločitvijo.



Naša kavalerija prodira preko Ukrajine, kjer so se uneli novi boji s sovjetovimi četami.

zopet na gališka in bukovinska tla. Po silnem trpljenju v Sibiriji, kjer so stradali in grozno zmrzovali po ušvih in zasteničenih barakah, podrejenih čestokrat živinsko sirovim ruskim stražarjem, in kjer je pomrlo ogromno nesrečnikov po krivdi sramotno zanikarne ruske uprave, beže zdaj naši vojaki v velikih tropah preko meje zopet domov. Nezaslišane zmešnjave ruske dajejo ruskim oblastvom preko glave posla; zato se za naše vojake ne briga nihče več. Boljševiški mogotci so proglasili popolno svobodo za vsakogar, torej tudi za ujetnike. Seveda iz daljne Sibirije se naši vojaki ne morejo vrniti. Predaleč so, da bi mogli peš prekoračiti ogromne ruske krajine, železnice pa so ali prenapolnjene ali sploh nerabne. Tudi so marsikje tolpe razbojniških boljševikov nevarne vsakomur. Marsikje se vrše še boji med političnimi strankami, ki so organizirale cele vojske.

Pač pa se vračajo naši ujetniki iz Ukrajine in bližnjih ruskih gubernij. Po prihodu na avstrijska tla pridejo ujetniki begunci najprej v zavode, kjer jih okopljejo, preoblečejo v novo perilo in uniformo, zaprisežejo na ime sedanjega cesarja in kralja, zaslišijo glede ujetništva, oborožijo in dodelijo

polku in kompaniji ter nato pošljejo na dopust ali na službo. Velika večina teh vračajočih se ujetnikov je bila ali ranjena, ali težko telesno pohabljen ali pa je prestala hudo bolezen. Ti se morajo večinoma še preje temeljito pozdraviti, predno bodo zopet sposobni za fronto. Vsi so pretrpeli strašne čase, videli in slišali so marsikaj novega, dobrega in slabega, naučili so se marsičesa ter se jim je razširilo duševno obzorje v tem in onem oziru. Upajmo, da so se vrnili s potrojeno ljubeznijo do svoje domovine ter s trdnim sklepom zanjo delati pošteno in zvesto do posledajega diha! Domovina jih potrebuje danes v zvišani meri.

Resnica.

Zapomnimo si to glavno pravilo, ki ga nam kaže izkušnja vseh vekov: politična svoboda brez narodne svobode nima vrednosti; kjer vlada tuj jezik v uradih, v šolah in v življenju, tam ni prave svobode, tam ni demokracije; v takem narodu vlada le aristokracija, in sicer najsrmatnejša aristokracija, aristokracija jezika.

K. Havliček.

Jugoslavija.

„Ali so Ptuj, Celje, Maribor res nemška mesta?“ V prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru se prodaja knjižica pod gornjim naslovom. Cena enemu izvodu 8 vin., po pošti 13 vin. V tej brušuri je statistično dokazano, da je vse ljudstvo v omenjenih mestih slovenskega pokoljenja in da se le vsled pritiska poslužuje nemškega jezika. Omenjenih mest Nemci ne morejo zahtevati zase, oni spadajo k Jugoslaviji, kamor bodo tudi, kolikor nam je znano, po vseh dosedanjih izdelanih načrtih spremembe avstrijske ustave prišla. — Knjižico toplo priporočamo!

Preradovičeva proslava na Dunaju. Dunajski Jugoslovani pripravljajo za maj veliko proslavo stoletnice Preradovičevega rojstva. Svečani govor bo imel dr. Korošec. Predsedništvo pripravljalnega odbora je prevzel profesor dunajskega vseučilišča Vatroslav Jagić, ker je »jugoslovanski minister« vitez Žolger ponudbo odklonil. V odboru je tudi znani slavist vseučiliški profesor Hrvat dr. Rešetar.

Jugoslovanskim umetnikom. Obračam se na vse jugoslovanske obrazujoče umetnike brez izjeme s prošnjo, naj vsak



Najvišji poveljnik naše bojne mornarice: admiral Maks Njegovan, nedavno odlikovan z redom Leopoldovim I. reda — naslednik Hausov.

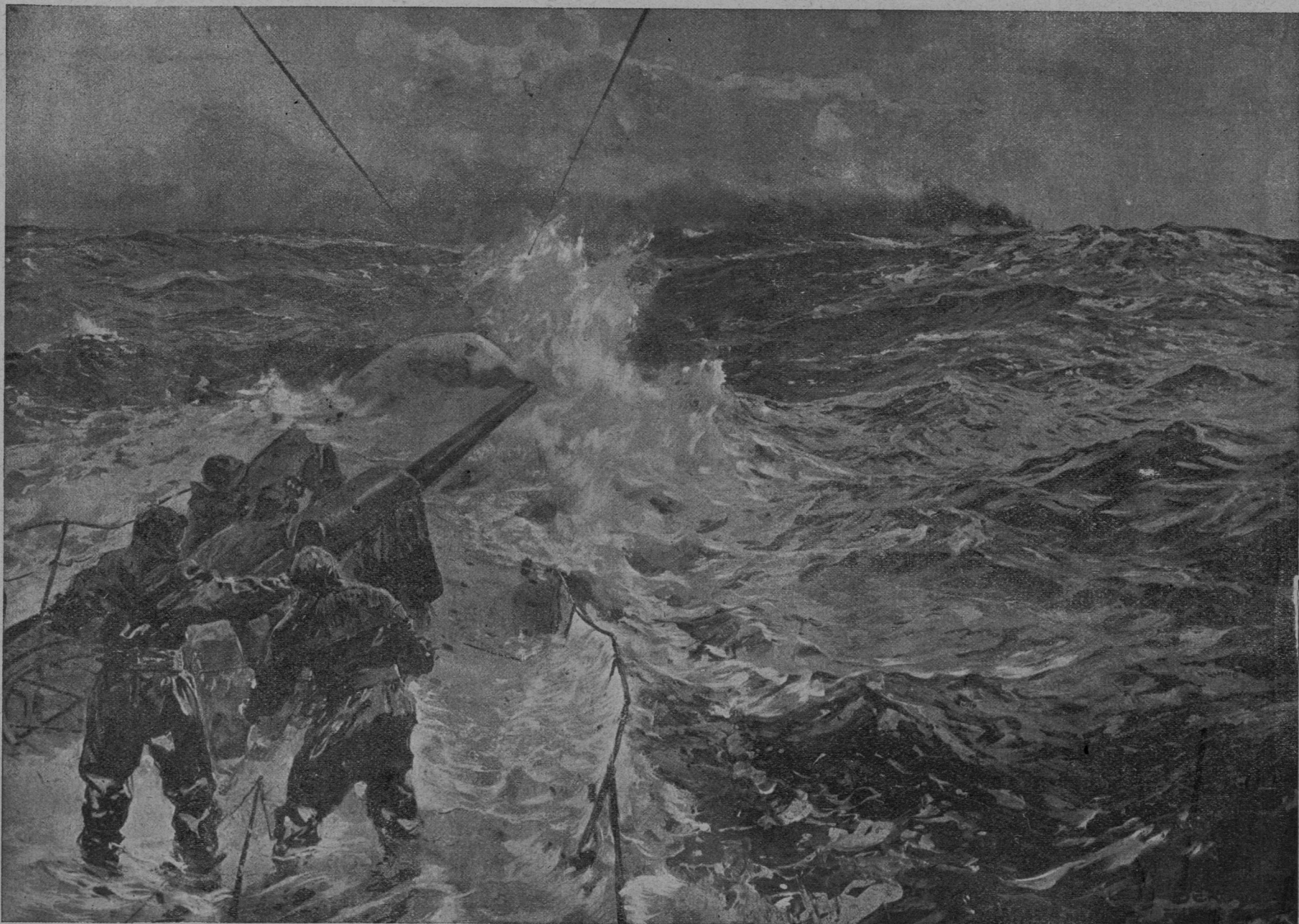
Nov jugoslovanski dnevnik Novo Vrijeme prične 15. aprila izhajati v Splitu pod uredništvom Vinka Kisića. Naših deklaracijskih glasil je čim dalje več.

Nemški dnevnik hočejo izdajati hrvatski frankovci v Zagrebu. Dnevnik naj bi bil posvečen boju proti jugoslovanski misli. Frankovci imajo baje na razpolago kapital četrta milijona kron. Odkod so ga dobili, je znano.

Jugoslovanski parobrodi v Črnem morju. Z mirom se bo sedaj oživela zopet pomorska vožnja v Črnem morju. Izmed jugoslovanskih parobrodskih posestnikov se bodo udeležili novih voženj Tripković, Gerolinič, Martinolič in parobrodsko društvo Lošinj.

Novice.

Narodno gledišče v Ljubljani. V sredo, 3. aprila se je ustanovil v Ljubljani glediški konsorcij. Deležev je vpisanih že za 280.000 K. Predsednik je veletržec Lilleg, v odboru so skoraj sami trgovci in bančni ravnatelji. Ravnateljstvo, ki bo gledišče z



Naš podmorski čoln zasleduje angleški parnik po morju. Anglija je izgubila toliko ladij, da je morala zdaj zapleniti že večino nizozemskih ladij.

izmed njih položi eno svojih del kot dar na žrtvenik naših stradalcih sirot v Hercegovini, Istri, Liki in Dalmaciji. Vsa darovana dela bi bila razstavljena v Zagrebu in potem na dražbi prodana v korist gladne naše dece. Obračam se tudi na činitelje, ki že od prej delujejo na tem plemenitem polju,

naj sprejmo to mojo idejo in stopijo v zvezo z vsemi našimi umetniki. Jaz sam se bom odzval z enim svojim delom. Nadejam se, da bodo vsi jugoslovanski umetniki, ki so se vedno pokazali ljudi toplega srca, sledili mojemu vzgledu. V Pragi, na Veliki petek 29. marca 1918. Vlaho Bukovac.

opero, opereto in dramo vodilo, je sestavljeno iz 5 gospodov. Izda se poziv na ves slovenski narod: vsak Slovenec, vsaka Slovenka podpiši najmanjše delež 100 K! Kdor imaš denar, misli na slovensko gledišče v Ljubljani! Delež sprejema Jadranska banka v Ljubljani.

Državni zbor se bo sestal zopet dne 23. aprila. Dne 9. aprila se je vršila seja brambnega odseka. Tudi finančni odsek bo začel kmalu zborovati. Glede sklicanja delegacij še ni nič gotovega.

Minister vitez pl. Žolger. Cesar je podelil zasebnemu docentu na dunajskem vseučilišču, ministru dr. Žolgerju naslov izrednega vseučiliškega profesorja.

Ljubljanski knezoškof dr. Ant. Bonaventura Jeglič je obhajal 24. marca dvajsetletnico svojega škofovanja v Ljubljani.

Župan in podžupan pri naših gorskih strelih. Prihodnji teden odpotujeta ljubljanski župan dr. Ivan Tavčar in podžupan dr. Karel Triller v bivališče 2. (kranjskega) gorskega strelskega polka na fronti, da izročita polku častno darilo mestne občine, krasen srebrn rog, ki naj bo polku vidno znamenje pristrčnih vezi, ki vežejo slovensko prestolico z našimi junaškimi gorskimi strelci. Slovesna izročitev častnega roga se vrši 11. t. m.

Grška vlada je sklenila ustaviti apnažo kralju Konstantinu.

Mir z Rumunijo je sklenjen. Avstrija dobi ozek pas rumunske zemlje. Nemčija gospodarske ugodnosti. Bolgarija se poveča,



Drugi najvišji poveljnik naše mornarice, viceadmiral Franc vitez Keil.

bi obsegala Združene države in zaveznike. Zveza naj bi določila mednarodno osnovna načela. Tevtonski narodi in njih zavezniki naj bi bili od te zveze izključeni, četudi bi podpirali njena osnovna načela in kazali jasen namen, ravnati se v svojih dejanjih po pravici in pravičnosti. Če bi se Tevtoni (to je Nemci) upirali, naj bi zveza dosegla gospodarsko izločitev Nemčije, s tem bi bila Nemčija po petih letih prisiljena se ukloniti raznim odredbam.

Zahteve avstrijskih Ukrajincev. Ukrajinci zahtevajo: 1. Galicija naj se takoj razdeli in ustanovi ukrajinsko politično ozemlje iz onih delov Galicije in Bukovine, kjer prebivajo Ukrajinci. 2. Za ukrajinsko ozemlje se naj imenuje ukrajinski namestnik. 3. V vse urade ukrajinskega ozemlja se naj uvede ukrajinski uradni jezik.

Mesto bencina so iznašli Francozi za avtomobile kurivo, ki je baje mnogo boljše, snažnejše in se ga manj porabi.

Od tobaka je imela država letos 336 milijonov čistega dobička.

8. vojno posojilo. Po poročilih z Dunaja bo 8. avstrijsko vojno posojilo baje razpisano v času od 15. aprila do 15. maja t. l.



Z laškega bojišča: V gorah ob Piavi (Fontana Secca). Naše čete lezejo na postojanko.

zato odstopi nekaj svojega ozemlja Turčiji, Rumunija pa dobi za to Besarabijo. Vse to je mir — »brez odškodnine«.

Ogrska državna zbornica se sestane dne 10. aprila.

Novo Pašičevo ministrstvo. Srbski ministrski predsednik Pašić je sestavil novo

ministrstvo iz vseh članov dosedanjega kabineta, ker se mu ni posrečil poizkus, sestaviti koalicijski kabinet in doseči sporazum s strankami.

„Protitevtonska liga.“ Reuter poroča iz Washingtona: Senator Owen je predlagal v senatu, naj se ustanovi liga narodov, ki

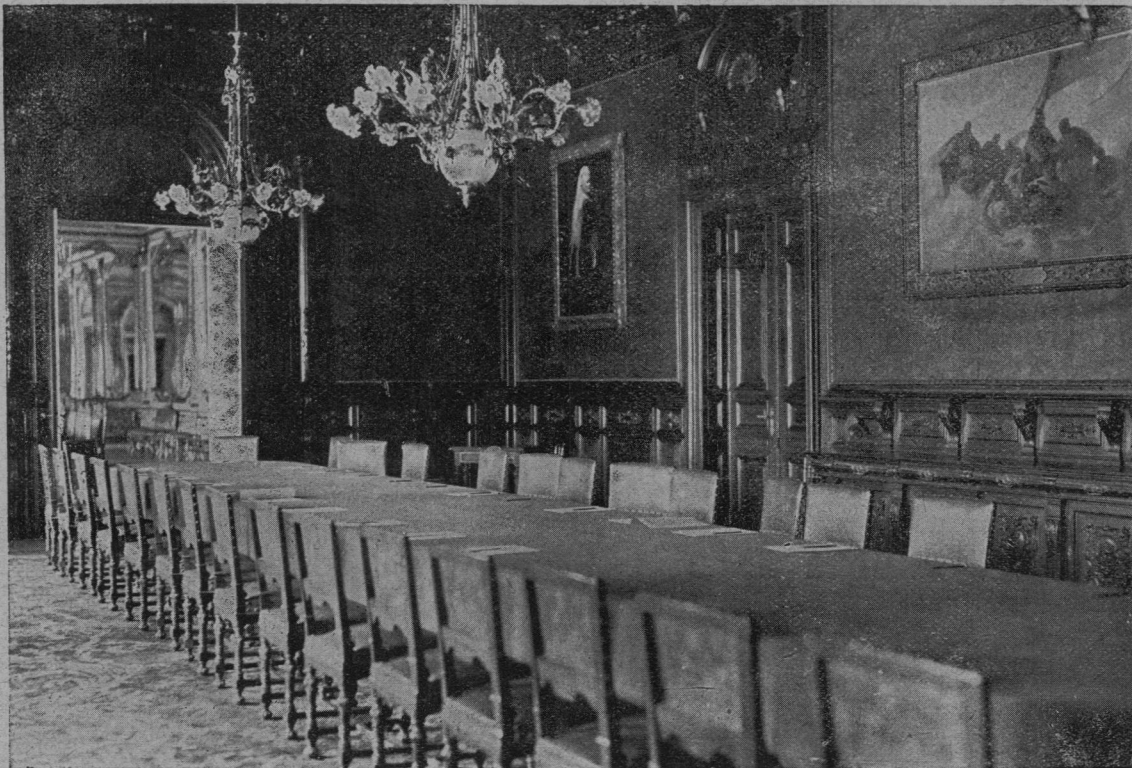
Umrljivost dojenčkov na Angleškem. Listi poročajo, da je umrlo tekom vojne na Angleškem 200.000 dojenčkov vsled nezadostne prehrane. Baje jih umrje 1000 na teden. Zanimivo bi bilo izvedeti, kako izgleda tozadevna statistika v centralnih državah.

Aprovizacija.

Prve pošiljatve iz Ukrajine. Iz Ukrajine je došlo nastopno blago: v Podvoločisko 7 vagonov stročnih pridelkov, 17 vagonov čebule, 1 vagon mila, 22 vagonov jedilnega olja, 1 vagon jajc, 1 vagon mazila za vozove, 2 vagona obročev za avtomobile, 15 vagonov praznih vreč; v Brode pa je prišlo 3 vagona pšena in zdroba. V vagon gre 100

Kdor bo oddal na prvi poziv svoje odviške, ne bo kaznovan, tudi če jih je dosedaj prikrival, in mu bodo plačani. Kdor pa tega ne bo storil, zapade hudi kazni.

Ukrajinska čebula. 5. t. m. so prvič prodajali na Dunaju živila iz Ukrajine, namreč — čebulo. Na trg so je spravili doslej 22.000 kg. Torej začeli so s čebulo. Kaj bo sedaj sledilo in kdaj pride na vrsto ukrajinska moka, listi ne poročajo.



Mirovna pogajanja z Rumunijo: Jedilnica na kraljevem gradu Cotroceni pri Bukarešti, kjer se vrše seje za mir.

metrskih stotov ali 10.000 kg. Torej je došlo v Podvoločisko doslej 170.000 kg stročnih pridelkov. Rusija je bila v prehrani Avstro-Ogrske na prvem mestu.

Prehrana in bolezni. Listi poročajo, da se je na Češkem pojavila nova bolezen, ki je posledica slabe prehrane. Ta bolezen zahteva velike žrtve. Cesar se je peljal na Češko, da sam potrebno uredi v pomoč bednemu ljudstvu.

Židom je poverjen uvoz ukrajinskega žita. Na Dunaju se je ustanovila družba z imenom »Gig«, kateri bo poverjena naloga, da bo uvažala iz Ukrajine žito v Avstrijo. Doslej je naročenih 11 komisijskih tvrdk, ki bodo vse delovale v Ukrajini. V vodstvu te družbe so možje z imeni: Kohn, Gehorsam, Löwy itd. Prava nova židovska centrala, ki bo služila ogromnega denarja. Da žito v takih rokah ne bo poceni, se umeje samo po sebi. In vprašanje je tudi, kdo ga bo dobil. Sicer pa tudi nežidje na takih mestih niso nič boljši od židov.

Rekvizicija na Ogrskem. Ogrska vlada je odredila rekvizicijo za blago, preostalo od poslednje rekvizicije. Od županije Bekes se je zahtevalo 5100 vagonov, uspeh rekvizicije pa je bil le 350 vagonov. Torej je še vendar mnogo živil na Ogrskem, a dati nočejo.

Kako centrale podražujejo blago. Na Dunaju oddaja »Geos« iz Holandske uvoženo zelenjavo po K 1.20 do 1.70 za kg. Cena pri nakupu je 30 vinarjev, prevoz kot brzovozno blago znaša 28 vinarjev za kg. Prodaja se pa dva- do trikrat dražje. Noben trgovec ne bi mogel zagovarjati takega podražanja in bi bil kaznovan, kar pa centrala mirno dela v imenu države.

Splošne rekvizicije. Z Dunaja poročajo: Po celi državi se pričnejo v najbližnjem času splošne rekvizicije. Komisije bodo pregledale posamezne hiše in gospodarstva.

preprečila prodajo. Italijanska vlada je izjavila, da so v London prepeljali narodne umetnine iz Italije in se je tako prekršil zakon o prepovedi izvoza umetnin. Ob tej priliki spominja »Daily Chronicle« na zvijačo nekega francoskega umetnika, kako je šel preko te postave. Na potovanju po Italiji je odkril nekaj vrednega; prišel je na sled doslej neznani sliki Tiziana. Da bi umetnino bolj sigurno spravil čez mejo, je naslikal čez original portret kralja Viktorja Emanuela. Ko je srečno dospel v Pariz, je takoj vzel iz kovčega sliko, da pride pravi Tizian zopet na ta božji svet. V svoji gorečnosti je razpraskal sliko tako temeljito, da ni le izginila kraljeva slika, ampak tudi slika Tiziana in pod tem se je pokazala na njegovo največje začudenje — ne morebiti prazno platno, ampak — Garibaldijeva slika.

„Nabiti topovi.“ Prošli mesec se je peljal skozi Šopronj na Ogrskem velik vojaški tovorni avtomobil s tremi 42 cm topovi. Vojaske policiji se je zdelo na teh topovih nekaj sumljivo, zato jih je ustavila. Pokazalo se je, da so topovi nabiti, toda ne z rastrelilno snovjo, marveč z živežem. V topovih je bilo goveje meso, moka, klobase, salame svinjina, sladkor in sardine. Neusmiljena policija je topove izpraznila, da bi se ne pripetila kaka nesreča.

Ruski koledar, ki je doslej zastajal za našim za pol meseca, so pomaknili sedaj toliko naprej, da smo skupaj. Dnevu 31. januarja je takoj sledil 14. februar, tako da je štel letos na Ruskem februar samo 15 dni.

Nemške zahteve. Prošli teden se je vršilo v Gradcu vsenemško zborovanje na kateri, se je besno napadalo Slovane. Videti je, da jim zlasti jugoslovansko gibanje provzroča glavobol. Ti gospodje zlasti pohlepno škilijo na Trst. Pravijo da to mesto mora postati nemška trdjava ob Adriji dalje zahtevajo, naj merodajni krogi podpirajo in pospešujejo kolonizacije ob južni in karavanski železnici. Z Nemčijo hočejo najtesnejšo zvezo, za vse večne čase, ki naj bi se za-



Takozvani „zlati salon“ na kraljevem gradu Cotroceni, bivališče kraljičino, danes posvetovalnica avstro-ogrskih mirovnih delegatov.

Razne vesti.

Lažni Tizian. V Londonu vzbuja sedaj veliko pozornost zadeva arhivov Medici. Arhivi rodbine Medici bi imeli priti na dražbo, v zadnjem trenutku pa je bilo to nemogoče vsled nastopa italijanske vlade, ki je sodno

jamčila, celo potom zakona. — Vidi se, da se gotovi elementi celo v tem velikem času niso ničesar naučili.

Revizija ustave. »Information« piše: Kakor nam poročajo, so nekateri podrobni načrti za revizijo ustave že izdelani. Dva načrta sta izdelala dva češka aktivna poli-

tika, ki delujeta v državni službi, tretjega pa neki aktivni nemški politik iz Češke, ki ima pred seboj še lepo bodočnost, četrtega pa neki jugoslovanski strokovnjak in učenjak, ki zavzema odlično zaupno stališče. Zraven pa še izdeluje svoj načrt poseben od Češkega svaza postavljen odsek, ki je sestavljen iz pravnikov in zgodovinarjev. Ali so bili elaborati že predloženi na merodajnem mestu, nam ni znano. Tudi ne vemo še za

Nemčiji 2.866,900.000 K, vojnih posojil 29.274,600.000 K, v inozemstvu 88,700.000 kron. Ves dolg je torej znašal 54,084.700 tisoč kron; za kritje obresti odpade na leto 2,195,100.000 K.

Za kratek čas.

Ugodne okolnosti. »Gospodična, ne verujete, česar sem se že vse odvadil v tej

Včna ljubezen. Kuharica: »Janez, ali me boš večno ljubil?«

Vojak: »Še dalje: do konca vojne.«

Vseeno. Gospod (znancu pred odhodom vlaka):

»Kaj, gospod Vičić, vi se ne peljete v drugem razredu?«

»Ne, veste, vseeno mi je, če stojim za tri krole v tretjem ali pa za pet kron v udrugem razredu!«

Pomagaj si sam! Pisar bi imel zamenjati tovariša, ki je bil premeščen v drug urad. Pred nastopom službe ga vpraša: »No, kakšna pa je pisarna?«

»V začetku, je bilo naravnost strašno. Vleklo je, da so mi ves dan lasje, kar frlali okoli glave!«

»In kako si si pomagal?«

»Ostriči sem se dal!«

Dobro mu je povedal. »Včeraj sem v potoku vlovil ribo, ki je bila tako dolga kot moja noga.«

»Jaz pa predvčerajšnjem eno, ki je bila tako velika kot vaš gobec.«

Vojna ura. Vojak: »Komplicirana stvar s to novo uro — vedno jo moraš tresti, sicer ti vrag ne gre! — Pri tem moraš pa še paziti: Če jo treseš preveč, prehiteva, če jo treseš premalo, pa zastaja!«

Vojna poroka. »Kaj, z vdovo si se poročil? Ima otroke?«

»Hm, ne vem . . . to sem jo v naglici pozabil vprašati.«

Znamenje časa. »Prokleta smola! Izgubil sem dozo za cigarete!«

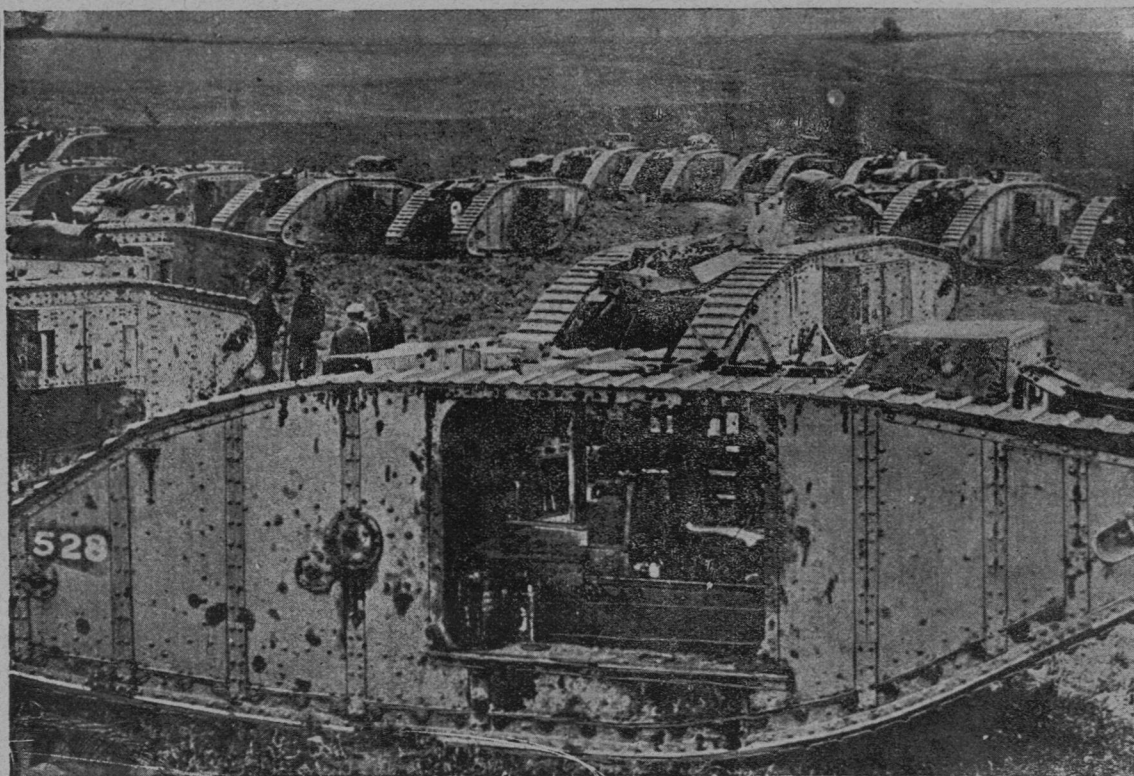
»Škoda! saj je bila iz težkega srebra!«

»Oh, za dozo mi ni! — Toda v njej je bilo še deset dobrih cigaret!«

Avijatik. »Kako ste pa vi prišli k letalcem, Žabnik?«

»Prirojeno; moja mati je bila rojena Orel, moj oče je bil pa »Sokol.«

Oglas. Naprodaj je stara kobila. Več pove Urša Ponikvar. Stara je šestnajst let in ima zdrave zobe.



Z bojišča največjih bitk svetovne vojne: Angleški tanki na francosko-nemški fronti. Od 21. t. m. so Nemci mnogo tankov zajeli ter jih zdaj porabljajo proti Angležem.

čas, kdaj bodo ti načrti obelodanjeni. Prorokovati pa nečemo.

Na Štajerskem in Koroškem kujejo Nemci nove načrte proti Slovincem. Pozivajo nemške obrtnike in rokodelce, naj se naselijo po Goriškem, zlasti v Gorici, da izpodrinejo Slovence; graški cesarski namestnik grof Clary grozi z žandarji tistim, ki bi nosil pole za podpisovanje v prid deklaraciji; nemška mladina skrubi svoje lastne spomenike, zato da bi sramota in sovražnost padla na Slovence. Kako dolgo bo še to trpelo? Ni drugega izhoda — ali naša narodna smrt ali pa neodvisnost od Nemcev v lastni državi! Ker nečemo še umreti, hočemo jugoslovansko državo, odvisno edino le od habsburškega cesarja!

Pogajanja z Rumunijo. V gospodarskih pogajanjih z Rumunijo se je sicer v najvažnejših točkah dosegla načelna edinost, ker so pa tako mnogostranska in obsežna, bo treba za podrobnosti še en ali dva tedna dela z rumunskimi zastopniki. Za ta čas bodo politični voditelji pogajanj odpotovali domov. Ko bodo gospodarska pogajanja končana, se bodo politični voditelji osrednjih držav zopet vrnili v Bukarešto, da skupno podpisujejo pogodbo.

Kaj je z vojnim plenom v Italiji? Čudno je, ker se čisto nič ne izve, kaj se je ob ofenzivi v Italiji zaplenilo. Svojčas so uradno sproti poročali o tem, koliko Italijanov so ujeli in koliko topov zaplenili, o ostalem plenu so pa obljubili, da bodo poročali pozneje, takrat, ko ga bodo pregledali. Zdaj po petih mesecih so pač morali že plen pregledati. Ljudje se povsod zanimajo, koliko in kaj so v Italiji zaplenili in kako so plen razdelili.

Avstrijski državni dolгови so znašali 13. februarja 1918: Pri Avstro-Ogrski banki 13.102,800.000 K, pri Avstrijskem konzorciju 8.748,700.000 K, pri konzorciju v

vojni: tobaka, pijače, igre . . . — »V teh okoliščinah pa storite najbolje, če se oženite!«

Ženitna ponudba. »Iščem času primerno nevesto; umetnice v stradanju imajo prednost.«



Angleški tank na trgu v Lipskem na Saškem.

V vaški gostilni. Tujec: »Kaj imate samo ta časopis?« Natararica: Kaj pa mislite! Od celega tedna ga lahko dobite.«

Tujec: »Jaz mislim če imate različne časopise!«

Natararica: »Seveda so različni, saj je v vsakem napisano kaj drugega!«

Če je mogoče. Gostilničar (gostu, ki je odhajal spat): »In kedaj želite, da vas zbudimo?«

»Oh, takole čez dve leti — ko bo vojske konec — če je mogoče.«

Knjiga ruskih humoresk.

Kdor hoče spoznati in razumeti Ruse, njih mišljenje in življenje, mora čitati dela ruskih pisateljev. Iz spisov Gogoljevih, Gončarovih, Turgenjevih, Dostojevskega, Tolstega, Saltykova, Garšina in Danilevskega moreš najlepše odkriti rusko dušo, polno pristno krščanskih vrlin, a tudi polno privzgojenih нравnih hib, predvsem lenobe, gnilobe in nevednosti. Ruski narod je produkt svoje zgodovine. Takega, kakršen je danes, so napravili tatarsko robstvo, nevoljništvo, carski absolutizem in ruska pravoslavna cerkev.

Kakšen je Rus danes, izprevidiš najlažje iz del ruskih humoristov. Čitati Čehovljeve humoreske je dandanes poseben užitek. Smejati se boš, a obenem te navdaja težka žalost, bridkost in gnev.

Prav posebno so zanimive humoreske, groteske in satire izpod peresa najnovejših ruskih avtorjev, ki se rogajo in šibajo ruske javne in zasebne razmere iz dobe neposredne pred izbruhom svetovne vojne.

Prav zabavne, vesele, še bolj pa poučne so te humoreske, ki so podobne lepim šopkom s skritimi trni. Vse kažejo, kako so se borili pogumni ruski pisatelji proti sistemu carskega absolutizma, proti nasilnostim, korupciji in reakcionarstvu ruskega policajstva, proti smešnostim in нравnim hibam v ruski družbi.

V založbi „Zvezne tiskarne“ v Ljubljani je izšla elegantna knjiga 19 izvrstnih humoresk in satir dveh ruskih pisateljev Vladimira Azova in Teffi, ki sta oba zelo ugledna ruska pisatelja.

Ruske homatije tudi Slovence danes zelo zanimajo, in ruske knjige se čitajo danes več kakor kdajkoli. Zato pa je ta nova knjiga prav posebno dobrodošla, in kar nič ne dvomimo, da najde čim največ prijateljev. Elegantna knjiga obsega 184 strani in stane za naročnike „Tedenskih Slik“ broš. K 3.—, vez. K 4.50 s poštnino vred. Knjigo pošljemo le, če se denar v naprej pošlje ali po povzetju. Povzetje podraži knjigo za 72 v. Za nenaročnike in po knjigarnah stane knjiga broširana 3.60 K, vezana pa 5.20 K.

≡ PEGE. ≡

Popolnoma neškodljivo, znamenito, od zdravnikov preizkušeno, po navodilih vseučil. profesorja dr. Hagerja skrbno sestavljeno sredstvo, s katerim je mogoče v najkrajšem času odstraniti pege z obraza, je edino postavno zavarov. „Santo“ krem.

Ta izdelek je bil dolgo časa preizkušan in njegove sestavine vedno izmenjavane, dokler se ni doseglo učinka, da polt obraza že po drugem in tretjem natretni postane bela in vsak temen madež (pega) ter vsi izpuščaji popolnoma izginejo. Pri daljši uporabi je mogoče pričarati krasno rožasto barvo, tako da je mogoče ta krem tudi za obraz brez peg uporabiti z krasnim uspehom.

Nekaj res popolnejšega in docela neškodljivega sploh ne obstoja. Najboljši kosmatični izdelek.

Cena „Santo“ kremu proti pegam je K 5.—, s poštnino 95 vin. več. Navodilo je priloženo.

Ke r se vsak dober izdelek ponareja, prosimo, da pazite na besedo „Santo“.

Vsakemu „Santo“ kremu je brezplačno priložen vzorec pudra.

Po pošti razpošilja brez navedbe vsebine — če se denar naprej vpošlje (tudi v znakah) ali pa proti povzetju — tvrdka J. Kukla, Praga, Perlova ulica št. 73.

Naročite „Tedenske Slike!“



Iz Ukrajine: Tipična lesena cerkev, zgrajena v ruskem narodnem slogu.



Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Ivan Lah: „Dore“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne Cena vez. 2.50 K

Milán Pugelj: „Mimo ciljev“. Novele. Vez. 3.50 K

Cvetko Golar: „Kmečke povesti“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 3.50 K

Fran Govekar: „Deseti brat“. Ljudska igra v petih dejanjih Broš. 2.— K

Jakob Dolinar: „Iz devete dežele“. Predpuštna igra o naprednem carju in parlamentu. Broš.—60 K

Mrs. Hungersdorf: „Snaha“. Roman irske deklince iz najvišjih krogov anglež. aristokracije Broš. 3.— K

A. W.: „Špijonova usoda“. Detektivski in špijonážni roman, katerega dejanje se vrši v Benetkah, na Dunaju in v slovenskem Primorju. Broš. 3.— K

Anton Pesek: „Slepa ljubezen“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih Broš. 2.— K

Srečko Magolič: „Lepa naša domovina“. 1. zv. Kranjska v podobah. Album. Broš. 2.— K

R. Svoboda: „Humoreske, groteske in satire“, Ruski spisala Vl. Azov in Teffi. Broš. K 3 vez. 4.50

A. Sirowý in A. F. Herd: „Nauk o serviranju“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelirske obrti tu za samouke Vez. 6.— K

„Zbirka domačih zdravil“ kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa. Cena broš. 2.— K

Pošljamo te knjige našim naročnikom poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Povzetje stane 72 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige v naprej.

Naročite vojakom knjige, dobra knjiga je najboljši prijatelj! Pošljite denar in naznanite naslov, komu in katere knjige naj pošljemo.

Za dolge zimске večere je najboljša zabava dobra knjiga. Naročite torej kmalu!

Upravništvo „Tedenskih Slik“ v Ljubljani, Stari trg 19.

Vsakovrstne  SLAMNIKE, slamnate torbice (cekarje), predpražnike, slamnate čevlje (šolne) priporočam gospodom trgovcem za obila naročila.

FRANC CERAR, tovarna slamnikov

— v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani. —

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. I steklenica s poštnino vred stane K 2.70.



Rydyol je rozuata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. I steklenica s poštnino vred K 2.45. Povzetje 55 vinarjev več. — Naslov za naročila:



Jan Grolich. drogerija pri angelju v BRNU št. 645. Moravsko

Sijajno lepo lice

in mladostno svežo, rožnato polt do pozne starosti ohranijo žene in dekleta, če uporabljajo moj tisočkrat preizkušeni in od zdravnikov-strokovnjakov dobro priporočen recept (po dr. Idelsonu). Tisoči zahvalnih pisem. Mozoli, pege, ogrci, lišaji, gube, rdečica obraza, garantirano sigurno izginejo. Pošljem prepis recepta vsakomur zastoj. Pišite takoj na Fr. Menschik, Dunaj 62., predal 1. oddelek 8.

Želi se znamke za odgovor.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju. Tovarna v Lincu ustanov. l. 1877.



Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

:-: Žveplene trakove za sode :-:

kos po 17 vinarjev razpošilja po povzetju

:: Mr. Ph. Ivan Med, Vipava, Notranjsko. ::

==== Najlepše darilo mladini =====

je zelo zanimiva povest slovenskega dečka iz sedanje vojne



„DORE“,



ki jo je spisal dr. Ivan Lah, lepo ilustriral Maksim Gaspari, izdala in založila „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani. — Cena vezani knjigi je 2.50 K, dobi se po knjigarnah in v upravi „Tedenskih Slik.“

Gorica **F. BATJEL** Ljubljana

Stolna ulica št. 2-4. Stari trg št. 28.

Trgovina in mehanična delavnica.



Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatikovo šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne ☐ žepne svetilke. ☐

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

Vizitke elegantne in poceni natisne „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

□ Kmetiska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog 23 milijonov. Popolnoma varno

4¹ | 4⁰ | 0

Ljubljanske okolice □

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Tiskovine vseh vrst

tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

V Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila vsporede,